USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Kateřiny Šimáčkové a JUDr. Bohuslava Hnízdila v právní věci žalobce: **V. D.,** zastoupeného JUDr. Zuzanou Špitálskou, advokátkou, se sídlem Plzeňská 4, Praha 5, proti žalovanému: **Hasičský záchranný sbor Jihočeského kraje,** se sídlem Pražská 52b, České Budějovice, proti rozhodnutí žalovaného č. j. HSCB - 1426 - 1/2010 KŘ ze dne 24. 3. 2010, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích č. j. 10 A 46/2010 - 83 ze dne 13. 7. 2011,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobci bylo rozhodnutím ředitele kanceláře ředitele Hasičského záchranného sboru ze dne 17. 2. 2009, č. j. HSCB - 76 - 12/PS - 2008, přiznáno odškodnění za bolest a ztížení společenského uplatnění a úhrada nákladů spojených s léčením v důsledku služebního úrazu celkem ve výši 120 433 Kč. Odvolání proti tomuto rozhodnutí žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím zamítl.

Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce žalobu, kterou Krajský soud v Českých Budějovicích rozsudkem ze dne 26. 11. 2010, č. j. 10 A 46/20101 - 41, odmítl podle § 70 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s."). V odůvodnění uvedl, že kompetenční výluka v tomto ustanovení se týká úkonu správního orgánu, který je rozhodnutím po stránce obsahové a který je vydán na základě výsledků odborného posouzení zdravotního stavu osoby.

Ke kasační stížnosti žalobce dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že rozhodnutí o přiznání odškodnění za bolest a ztížení společenského uplatnění nespadá pod výluku dle § 70 písm. d) s. ř. s., a rozsudkem ze dne 25. 5. 2011, č. j. 6 Ads 2/2011 - 66, napadené rozhodnutí krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

V navazujícím řízení krajský soud vycházel ze zrušujícího rozsudku Nejvyššího správního soudu a rozsudkem ze dne 13. 7. 2011, č. j. 10 A 46/2010 - 83, zrušil rozhodnutí žalovaného a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Krajský soud shledal napadené správní rozhodnutí nepřezkoumatelným, neboť v něm nejsou uvedeny úvahy a podklady, z nichž správní orgán při svém rozhodování vycházel. Krajský soud připustil, že je služební funkcionář za určitých okolností povinen opatřit si vedle lékařského posudku vyhotoveného podle kritérií stanovených ve vyhlášce č. 440/2001 Sb., o odškodnění bolesti a ztížení společenského uplatnění, i jiné důkazy (například posudky jiných lékařů). Žalovaný se však s žalobcem předloženými jinými znaleckými posudky z oboru zdravotnictví nevypořádal. Krajský soud dále poukázal na závěr Nejvyššího správního soudu, že rozhodnutí služebního funkcionáře o odpovědnosti za škodu nezávisí výlučně na posouzení zdravotního stavu osoby vzhledem k tomu, že služební funkcionář musí v souladu se zásadou materiální pravdy posoudit dostatečnost podkladů rozhodnutí a zvážit aplikaci § 7 odst. 3 vyhlášky č. 440/2001 Sb., podle něhož ve výjimečných případech hodných mimořádného zřetele může soud (v dané záležitosti potažmo služební funkcionář) výši odškodnění stanovenou podle této vyhlášky přiměřeně zvýšit.

Žalovaný (dále jen „stěžovatel“) rozhodnutí krajského soudu č. j. 10 A 46/2010 - 83 napadl kasační stížností, v níž se vyjádřil jednak k problematice podkladů pro rozhodování a jednak k výkladu § 7 odst. 3 vyhlášky č. 440/2001 Sb., jak jej provedl krajský soud.

Stěžovatel uvádí, že lékařský posudek pro účely stanovení výše odškodného zpracovává posuzující lékař, který je ošetřujícím lékařem poškozeného. Nový lékařský posudek pak lze vydat pouze v případě výrazného zhoršení následků. Z těchto důvodů stěžovatel k posudkům, které stěžovatel v odvolání předložil, přihlédnout nemohl - nemohl vyjít z jiných normativů, než mu povoluje právní řád České republiky. Z tohoto důvodu je třeba přistupovat restriktivně i k aplikaci vyhlášky č. 440/2001 Sb. na služební poměr.

Ustanovení § 7 odst. 3 vyhlášky č. 440/2001 Sb. pak podle stěžovatele svěřuje pravomoc zvýšit náhradu nad vyhláškou stanovený limit ve zcela výjimečných případech hodných mimořádného zřetele pouze soudům. Lékař je oprávněn pouze zvýšit bodové ohodnocení bolestného. Zákon č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, neobsahuje žádné ustanovení, jež by zmocňovalo ke zvyšování náhrady nad rámec stanoveného limitu samotný správní orgán. Ten je oprávněn jednat pouze tehdy, kdy to zákon výslovně stanoví.

Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval otázkou, zda jsou splněny podmínky k projednání a rozhodnutí o této kasační stížnosti, mimo jiné, zda tato stížnost byla podána v zákonné lhůtě.

Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána ve lhůtě dvou týdnů od doručení rozhodnutí, proti kterému směřuje.

V souladu s § 40 odst. 2 a 3 s. ř. s. končí lhůty určené podle týdnů, měsíců nebo roků uplynutím toho dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den.

Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

Nejvyšší správní soud vychází v tomto případě ze své konstantní judikatury, navazující na usnesení ze dne 25. 9. 2003, sp. zn. 5 Afs 13/2003, publikované pod č. 57/2004 Sb. NSS: „*Počátek lhůty, v níž lze podat kasační stížnost (§ 40 a § 106 odst. 2 s. ř. s.), je dán dnem doručení písemného vyhotovení rozsudku krajského soudu. Následujícího dne začíná běžet dvoutýdenní lhůta pro podání kasační stížnosti, která skončí dnem, jenž se svým označením shoduje se dnem doručení. Byl-li tedy rozsudek krajského soudu doručen v pracovní den v pátek, je posledním dnem, kdy lze kasační stížnost podat, opět pátek druhého týdne, je-li pracovním dnem.*“

V nyní posuzovaném případě byl stěžovateli rozsudek krajského soudu ze dne 13. 7. 2011, č. j. 10 A 46/2010 - 83, doručen do datové schránky dne 28. 7. 2011 (podle doručenky ze systému datových schránek založené na č. l. 91 soudního spisu). Tento den je rozhodující pro počátek běhu dvoutýdenní lhůty pro podání kasační stížnosti. Tato lhůta pak uplynula dne 11. 8. 2011 (čtvrtek). Stěžovatel krajskému soudu zaslal kasační stížnost proti předmětnému rozsudku rovněž prostřednictvím datové schránky. Podle usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 7. 2010, č. j. 9 Afs 28/2010 - 79, (publikovaného pod č. 2131/2010 Sb. NSS), je pro posouzení včasnosti podání orgánu veřejné moci, který má postavení účastníka řízení, vůči soudu, rozhodný okamžik jeho dodání do datové schránky. Z detailu zprávy z datové schránky krajského soudu založeného na č. l. 98 soudního spisu vyplývá, že kasační stížnost stěžovatele byla do datové schránky krajského soudu dodána dne 12. 8. 2011, tedy opožděně. Vzhledem k tomu, že zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze podle § 106 odst. 2 poslední věty s. ř. s. prominout, nezbývá Nejvyššímu správnímu soudu než tuto kasační stížnost podle § 120 s. ř. s. ve spojení s § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. odmítnout.

Nad rámec toho Nejvyšší správní soud poznamenává, že žalovaný svou kasační stížností brojí proti právnímu názoru krajského soudu převzatému z rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 6 Ads 2/2011 - 66 z 25. 5. 2011. V tomto rozsudku již Nejvyšší správní soud v téže věci účastníků jednoznačně konstatoval, že *ustanovení § 7 odst. 3 vyhlášky č. 440/2001 Sb., o odškodnění bolesti a ztížení společenského uplatnění, užité dle § 228 odst. 1 zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, je třeba vykládat tak, že o zvýšení odškodnění v případě služebních úrazů rozhoduje služební funkcionář podle stejných kritérií jako soudy v občanskoprávních a pracovněprávních věcech.* Tento závěr v žádné další procesní fázi již žalovaný nemůže úspěšně zpochybnit.

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s., podle nějž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. října 2011

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně senátu